

Z dnešního evangelia:

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“ Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“ On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“ I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“ Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“ Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil obilí na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“ Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal radostnou zvěst. (Lk 3,10-18)

K zamyšlení

V žádném z textů nelze přehlédnout jakousi atmosféru očekávání. Je ale zajímavé, že všechna dnešní čtení tuto atmosféru prožívají v jiném kontextu: evangelium v souvislosti s mnohaletou nadvládou pohanských Římanů, která „přece musí jednou skončit“. První čtení mluví o dlouholeté atmosféře odklonu Izraelitů od Boha. List Filipánům o atmosféře věrné komunity, která uprostřed dění světa čeká, že Pán již brzy přijde. Bůh vstupuje do konkrétních dějin našich životů. Je připraven jednat. Ale i opačně: naše představy o jeho příchodu, jednání, řešení situací se mnohdy liší od skutečnosti, která nastane. A nejednou je to spojeno s naším zklamáním, že Bůh nesplnil naše prosby. Ale když sledujeme události všech textů, zdá se, že očekávání splnil v mnohem větší míře! Jsme uprostřed adventní doby, kdy také voláme po příchodu Pána, a to nejen symbolicky v jesličkách (tento aspekt se v liturgii zdůrazňuje až posledních sedm dní před Vánoce, tedy od 17. prosince). Připojme se k volání mnoha generací a prosme: Pane, přijď! Vstup do našich starostí, strachů, ale i radostí. Přijď a staň se vládcem těchto skutečností, i když to možná nebude podle našich představ. (vira.cz)

Modlitba za naši Zemi

Všemohoucí Bože, přítomný v celém vesmíru i v tom nejmenším ze svých tvorů,
ty zahrnuješ svojí něhou všechno, co existuje, vlej nám sílu své lásky, abychom pečovali o život a krásu.
Zaplav nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry a nikomu neškodili.
Bože chudých, pomáhej nám vysvobozovat opuštěné a zapomenuté této země, kteří mají v tvých očích tak velkou hodnotu.

Uzdrav náš život, abychom chránili svět a nedrancovali ho, abychom rozsévali krásu a neznečištění a zkázu.
Dotkni se srdcí těch, kdo hledají pouze výhody na úkor chudých země.

Nauč nás objevovat hodnotu každé věci, s úžasem kontemplovat a uznávat,
že jsme na své cestě k tvému nekonečnému světlu hluboce sjednoceni se všemi tvory.

Děkujeme ti, že jsi s námi po všechny dny.

Prosíme tě, posiluj nás v našem úsilí o spravedlnost, lásku a mír.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Lidská osoba totiž roste, dozrává a posvěcuje se tím víc, čím víc vstupuje do vztahu, když vychází ze sebe samé, aby žila ve společenství s Bohem, s druhými a se všemi tvory. (Papež František: „Laudato sí“)
- Čas nám byl darován, abychom po sobě zanechali něco dobrého, ale především proto, abychom se my sami stali dobrými.
- Zájem o potřebné dává tušit dobré a vnímavé srdce člověka.

VÁCLAV č. 47. (2015)

13.12.2015

3. neděle adventní (C)

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 7.30 hod. v kapli na faře
	St – v 7.30 hod. v kapli na faře
	Čt – v 7.30 hod. v kapli na faře
	Pá – v 16.30 hod. v kostele
	Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod. 20.12. zrušena
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00 hod. 19.12. zrušena

Od 17. prosince začíná bezprostřední příprava na Vánoční svátky. Liturgie – zvláště biblická čtení mluví o lidech spojených s narozením Dítěte Ježíše

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 7.00 hod.

Odpověď k žalmu – neděle 13.12. 2015

„Plesejte a jásejte, neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele.“

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

175. Proč jsou svátosti vlastnictvím církve? Proč je každý nemůže užívat dle vlastní libosti?

Svátosti jsou dary Pána Ježíše církvi. Církvev má za úkol je spravovat a chránit před zneužitím.

Ježíš svěřil svá slova a znamení konkrétním lidem, totiž apoštolům, aby je předávali dále, nevydal je tedy anonymnímu davu. Dnes bychom řekli: Nevyvěsil svůj odkaz volně na síť, ale uložil jej pod vlastní doménu. Svátosti jsou tu pro církvev a skrze církvev. Jsou tu pro ni, protože Kristovo tělo, tedy církvev, se zakládá na svátostech, živí se jimi a dosahuje jejich prostřednictvím svého naplnění. Jsou tu také skrze ni, protože svátosti jsou silou Kristova těla, jak to pozorujeme například ve svátosti smíření, v níž nám Ježíš Kristus prostřednictvím kněze odpouští hříchy.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

15. prosince – nez. pam. sv. Valeriána

Narodil se asi kolem roku 380. Později se stal knězem a byl ustanoven biskupem v severoafrickém městě Abbenze na území dnešního Tuniska.

Jeho požehnané působení narušil vpád vandalů, kteří přes Gibraltarskou úžinu přišli do Afriky. Jejich ariánský král Genserich rozpoutal pronásledování katolíků. Vpadl i do Abbenzy, kde po biskupovi Valeriánovi požadoval vydání všech posvátných předmětů. Biskup to odmítl a snažil se protestovat proti násilnickému chování jeho vojáků.

Genserich se rozhodl co nejvíce ho potupit. Nařídil strhat z něj šaty a vyhnat ho z města do pouště. Vojáci, zvyklí na kruté zacházení s odsouzcenci, se měli postarat, aby více jak osmdesátiletý biskup zemřel v poušti žízni a hladem. - To se také stalo.

S jeho hrdinnou smrtí pro Boží království je připomínáno Ježíšovo slovo: "Jestliže pšeničné zrnko nezapadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný." (Jan 12,24-25)

Pán Ježíš těmi slovy na závěr veřejné činnosti připravoval na to, co bude následovat a dodal: "Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mne následuje."

Biskup Valerián mu byl důsledně věrný. Zemřel jako zrnko, aby vzešla nová úroda. Zemřel hladem, aby se budoucímu pokolení dostalo nasycení Božím Slovem a živým Chlebem.

13. prosince – pam. sv. Lucie, panny a mučednice

14. prosince – pam. sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve

20. prosince – 4. neděle adventní

INTENCE MŠÍ SV.

Ne – 13.12.2015 – **v 9.00 hod.** za † manželé Havlíkovy, kteří dlouhá léta hrali u nás na varhany a za † dceru v Sulejovicích –**v 10.30 hod.** za † Józefu

Ženíškovou

Ne – 20.12.2015 – **v 9.00 hod.** - za † Václava Šchvajnera v Sulejovicích – **v 10.30 hod. zrušena**

Adventní evangelia

(Ludvík Armbrustr)

V evangeliu podle Matouše Pán Ježíš říká: „Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově.“ Noe ale neměl kruce Bibli, Noe se svou archou a potopou byl postavou z prvních kapitol 1. knihy Mojžíšovy, Genesis, dávno před Abrahámem. Ještě nebylo ani řeči o Bibli, Starém nebo Novém zákoně, ale už byla aktuální naše dnešní eschatologie, tedy poslední věci. Takže otázka konce světa, konce života, není specifická pro Bibli. Písmo svaté není jediným pramenem v naší starosti o poslední věci. Je to i u Noema. Když se Pán Ježíš na něj odvolává, znamená to, že i Noe měl zjevení. Když stavěl archu, všichni se mu smáli – představte si, že by si dnes na Karlově náměstí začal někdo stavět loď – a říkali si: „On to nemá v hlavě v pořádku.“ Ale Noe věděl, proč to dělá, a když potom přišla potopa, on a jeho rodina se zachránili, ale ti ostatní ne.

Povinnost, užitečnost a způsob navštěvování nejsvětější svátosti oltární, díl 3. - poslední

(sv. Jozef Sebastian Pelczar, biskup)

Odtud však pramení nadpřirozená moudrost, protože Nejsvětější Svátost je pramenem Božské moudrosti. Kdykoliv veliký a svatý mistr Tomáš Akvinský nemohl

porozumět nějakému místu v Písmu svatém, běžel přímo před Nejsvětější Svátostí a tam nalézal vysvětlení, protože Mistr Boží mluvil tajemně do jeho duše. Podobně i sv. Vincenc z Paula pospíchal v každé pochybnosti pro světlo k Nejsvětější Svátosti, jako kdysi Mojžíš k arše úmluvy.

Odtud pramení hořící láska, protože Nejsvětější Svátost oltární je planoucí výhní lásky.

Odtud pramení útěcha v utrpeních a síla v pokušeních. Když je duše utlačována úzkostmi (když je smutná) nebo když je ohrožená nepřáteli, není pro ni sladší úleva a působivější pomoc, než pobývání v přímé blízkosti Nejsvětější Svátosti a odhalení svých útrap a béd.

Odtud pramení štěstí naplňující duši, pro kterou se kostel stává nebem. Čím se vlastně liší štěstí blahoslavených, obklopujících trůn Páně v nebi, od štěstí duší, které obklopují Jeho oltář na zemi? Liší se jenom tím, že my Ho vidíme skrytého pod způsoby chleba a svatí Ho vidí přímo.

Odtud konečně pochází naše bohatství, protože z jedné strany Nejsvětější Svátost je pokladnicí milostí a darů, z druhé strany modlitba před Nejsvětější Svátostí je velice efektivní. Efektivní proto, že duše mluví přímo k Ježíši a snadněji se stává zbožnou a soustředěnou, a také proto, že Ježíšovo Srdce je v těchto chvílích velmi otevřené a slitovné. Baltazar Alvarez viděl jednou v Nejsvětější Svátosti Jezulátko, mající plné ruce perel a drahokamů, a z jeho úst vycházela výtka: „O, proč není nikdo, kdo by chtěl přijít a převzít ode mne tyto skvosty.“

Adventní a Vánoční koncerty v kostele

14.12. 2015 od 17.00 hod. sbor Kořata – ZŠ Sady

pionýrů, Paní učitelky, Karavana

16.12. od 18.00 hod. – ZŠ Všehrdova

17.12. v 16.00 hod. – ZŠ Antonína Baráka

+

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, přízeň, finanční dary, výzdobu a za úklid našeho kostela.

Pán Bůh zaplat'!